

प्रीत पतंगाची

देह घडविले त्याच मातीने
जीवनरसही तेच ओतले
सुखदुःखे अन् भयभीती ती
हृदयामध्ये तीच स्पंदने

नकळत केव्हा दिव्यत्वाचा
परिस स्पर्श परि तुम्हा जाहला
ध्यास लागला मनी कसा हा
चंद्र नभीचा मिळवायाचा.

अथांग सागर पार कराया
जीवनतारु शीड उभारी
ओलांडाया अनंत गगने
उत्सुक तुमची गरुड भरारी

ओढ तुम्हाला अज्ञाताची
जीवनकोडी उकलायाची
झेप ज्योतीवर पतंग घेई
अमर प्रीत ती युगायुगांची!

- डॉ. कृष्णदा जोशी
(‘फेन्फुले’ या कवितासंग हातून)